

Vi ser altså det forebyggende arbejde som langt det vigtigste. Ikke desto mindre forholder vi os selvfølgelig også til, hvad der skal ske, når skaden er sket. Det danske sundhedsvæsen bliver – ofte helt berettiget – kritiseret for ikke at slå til. Omsorgen er for hastig.

Vi vil have sammenhængende sundhedstilbud. Derfor skal der samles mange forskellige faggrupper i sundhedshuse, sådan at borgerne ikke sendes fra det ene sted til det andet – f.eks. læger, jordemødre, psykologer, socialrådgivere, sundhedsplejersker, sygeplejersker og zoneterapeuter. Og borgerne skal kunne vælge mellem tilbuddene, uden at det nødvendigvis er læger, der visiterer. Ligeledes ønsker vi, at der bliver arbejdet langt mere med selvforvaltning, hvor personalet selv fastlægger vagtplaner mv., der tager hensyn til både den enkelte patient og til den enkelte ansatte.

En væsentlig hindring for at forbedre sundhedssektoren er, at det er svært at rekruttere og fastholde personale på de hektiske arbejdspladser. Det gælder især for sygeplejersker, social- og sundhedshjælpere og social- og sundhedsassistenter. Vi vil forbedre arbejdsforholdene, så personalet kan fastholdes. Vi mener derfor, at der er behov for at forhøje antallet af ansatte med ca. 10 procent i sundhedsvæsenet. De skal fordeles på social- og sundhedshjælpere, social- og sundhedsassistenter, terapeuter, pædagoger, socialrådgivere, teknikere, portører, bioanalytikere og sekretærer. Den konkrete fordeling på faggrupperne bør selvfølgelig besluttet decentralt, da behovet vil være forskelligt.

Desuden vil det være nødvendigt med en forhøjelse på 50 procent for rengøringspersonalet.

Ligeledes er det bydende nødvendigt, at der sker ændringer i ældreplejen. Både på plejehjem og i hjemmeplejen. Personalet er for lille, og de er underlagt helt vanvittige regler om strekkoder, uendelige administrative krav, og hele området er truet af privatiseringen.

Området skal løftes ved, at der ansættes ti procent flere, at der gøres en aktiv indsats i rekrutteringen til uddannelserne og sidst, men ikke mindst, at der fra centralt hold afsættes en pulje, så man ved lønforhandlingerne kan sikre en kraftig stigning til kortuddannet personale inden for den offentlige sektor.

Alle kvinder skal have ret til fødselsforberedelse, til at have en jordemoder til stede ved fødslen og en efterfødselssamtale. Som det ser ud i dag har hver 5. fødende kvinde mindre end 50 % chance for at have en jordemoder til stede ved fødslen. På sigt vil forslaget være udgiftsneutralt, idet man vil spare mange kejsersnit og skader ved vanskelige fødsler.

Kræftpatienterne bør have langt mere end de 500 mio. kr., som regeringen og Dansk Folkeparti peger på. Der mangler udstyr, forskning, personale med den rigtige efteruddannelse, og der mangler især udvikling af modeller for et stabilt og sammenhængende patientforløb. Sundhedsvæsenet er gennem årene blevet så kraftigt nedprioriteret, at det mange år frem i tiden er nødvendigt at tilføre store ressourcer.

Kærligheden og sexlivet skal have bedre vilkår for både unge og gamle. Derfor skal der uddeles gratis kondomer og klamydiatests, ligesom andre former for prævention, f.eks. p-piller, skal være gratis. Det vil lette adgangen til et mere sikkert og dermed dejligere sexliv, hvor uønskede graviditeter, smitte med kønssygdomme og antallet af personer med forringet fertilitet nedsættes. Det koster hvert år samfundet masser af penge til behandling, og der vil derfor være penge at hente ved at uddele gratis prævention og lave medfølgende kampagner, herunder etablering af rådgivning i sundhedscentrene.

Samfundet og borgerne bruger store summer på medicin. Et fordyrende led er medicinfirmaerne og deres patenter på medicin. Det ønsker vi afløst af den billigere offentlige udvikling af medicin. Seruminstittuttet skal have flere midler til at løfte forskningen og udviklingen af offentlig produceret medicin.

Tandplejen skal være gratis for alle pensionister over 65 år. Dette er et første skridt på vejen imod gratis tandlæge. Tandplejen er vigtig for menneskers livskvalitet. Gebis og manglende tænder medfører dårligere fordøjelse for de fleste, at de har smerter og går oftere til tandlægen. Ved at indføre gratis tandpleje vil man også forebygge, at mennesker venter så længe, at behandlingen bliver kompliceret og dermed mere smertefuld og langt dyrere.

At have diabetes er en livstruende sygdom og koster hvert år samfundet mange, mange penge. De enkelte kan dog opnå et liv fyldt med livskvalitet, hvis de modtager korrekt behandling, og vi indretter den rigtige forebyggelse.

Hvert år foretager hospitalerne 500 større amputationer som følge af sukkersyge. Herudover bliver mindst 130 mennesker blinde hvert år. Det er umådelig store menneskelige lidelser, og det koster samfundet over en halv milliard om året, viser beregninger fra Diabetesforeningen og Odense Kommune.